

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/98/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112214063
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112214063.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: A. E., C. X. Z. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpená: JUDr. Jozefom Dopirákom, advokátom, so sídlom Lermontovova č. 14, 811 05 Bratislava proti žalovanému: Den Braven SK, s.r.o., so sídlom Polianky 17, 844 31 Bratislava, zastúpeného: JUDr. Dominikou Horváthovou, advokátkou, so sídlom Jašíkova 2, 821 03 Bratislava, o určenie neplatnosti právneho úkonu takto

rozhodol:

Súd určuje, že právny úkon, spísaný do notárskej zápisnice sp. zn. H. XXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, spísanej na Notárskom úrade JUDr. Magdalény Čížovej, so sídlom v Bratislave, Lehotského 6, dňa 12. októbra 2011, ktorým žalobca ako dlžník - povinná osoba, vyhlásil uznanie záväzku a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov je neplatný.

Súd o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa návrhom doručeným súdu dňa 10.05.2012 žiadala, aby súd určil, že právny úkon spísaný do notárskej zápisnice sp. zn. H. XXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, K. na H. Ú. A.. Z. Č., so sídlom v Bratislave, Lehotského 6, dňa 12. októbra 2011, ktorým žalobca ako dlžník - povinná osoba, vyhlásil uznanie záväzku a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov je neplatný, alternatívne žiadala, aby súd určil, že dlh uznaný vyhlásením v notárskej zápisnici sp.zn. N199/2011, Nz 38358/2011, NCRIs 39362/2011, spísanej na notárskom úrade JUDr. Magdalény Čížovej, so sídlom v Bratislave, Lehotského 6, dňa 12.10.2011, v čase podpisu notárskej zápisnice sp.zn. N199/2011, Nz 38358/2011, NCRIs 39362/2011, neexistoval. Svoj návrh odôvodnila na tom skutkovom základe, že u odporcu pracovala ako fakturantka na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej s odporcom. Dňa 12.10.2011 bola zavolaná do zasadacej miestnosti v sídle odporcu, kde bolo prítomných 5, žalobkyňi neznámych, osôb, ktoré jej oznámili, že mala spôsobiť žalovanému škodu vo výške 100.000,- Eur následne pod vyhrážkou, že bude na žalobkyňu podané trestné oznámenie, bola donútená odísť z dvomi neznámymi osobami na notársky úrad do Bratislavy podpísať notársku zápisnicu v tom smere, že mala uznať voči žalovanému dlh a zároveň sa mala zviazať, že tento dlh zaplatí. Žalobkyňi neboli predložené žiadne listinné dôkazy potvrdzujúce inventúru, na základe ktorých by bolo preukázané, že svojím konaním žalovanému spôsobila škodu. Žalobkyňa vo svojom návrhu potvrdila, že dňa 12.10.2011 na notárskom úrade JUDr. Magdalény Čížovej bola napísaná notárska zápisnica, obsahom ktorej je vyhlásenie žalobkyne o uznaní dlhu a vyhlásenie o uznaní záväzku, ako aj daný súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice formou exekúcie. Obsahom vyhlásenia bolo, že žalobkyňa uznala svoj dlh, čo do základu a výšky voči žalovanému, zároveň sa zaviazala, že v prospech žalovaného zaplatí 100.952,- Eur na tom skutkovom základe, že fakturovala,

v priebehu roku 2011, samostatne zárobkovo činnej osobe C.. E. - C. L. iba na základe telefonickej informácie cez systém skype. Žalovaný mal za to, že na základe predložených účtovných dokladov malo byť žalovaným dodatočne zistené, že dodanie nebolo v súlade s vystavenou faktúrou. Žalobkyňa v čase podpisu notárskej zápisnice nemala vedomosť či dlh naozaj existoval. Nepredložil jej žalovaný žiadne podklady, ktorými by existenciu dlhu preukázal a ktorými by bola preukázaná príčinná súvislosť s jej konaním. Notársku zápisnicu žalobkyňa podpísala pod nátlakom z obavy o svoj život. Žalobkyňa vo svojom návrhu ďalej uviedla, že pracovala u žalovaného ako fakturantka a jej práca spočívala v tom, že prijímala objednávky, ktoré následne zaevidoval do systému a na základe týchto vystavovala jednotlivé faktúry. Do pracovnej náplne žalobkyne nepatrila manipulácia s tovarom v sklade, teda nemala na starosti vyskladnenie tovaru, ktorý fakturovala. Na základe objednávky žalobkyňa vystavila tlačivo potvrdzujúce objednávku, ktoré bolo zaslané do skladu príslušným pracovníkom, na základe ktorého bol tovar vyskladnený. Jednotlivé faktúry navrhovateľka vystavovala vždy len na základe podkladov vystavených pracovníkmi žalovaného. Žalobkyňa mala za to, že dlh žalovaného voči nej neexistoval, z uznania záväzku musí byť jednoznačne zrejmý dôvod vzniku pohľadávky, musí byť v ňom presne určená výška pohľadávky a teda aj príslub dlžníka, že tento dlh zaplatí, avšak takýto úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Takisto je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa vyjadrenia žalobkyne dlh nebol v notárskej zápisnici a ani a ani jej na jej dopyt špecifikovaný konkrétnymi číslami faktúr, dodacích listov, objednávok a zápisom o inventúre a notárska zápisnica ani neobsahuje takýto odkaz na takéto listinné dôkazy. Nie je teda zrejmé, o aký tovar sa malo jednať, kam mal byť dodaný a v akom rozsahu došlo k rozdielu v dodávke tovaru. K výške uznanej pohľadávky žalobkyňa uviedla, že v zasadacej miestnosti žalovaného jej bolo oznámené, že bola zistená strata tovaru vo výške prevyšujúcej 100.000,- Eur a uznanie dlhu v notárskej zápisnici, ktorú podpísala znie na sumu 100.952,- Eur. Rozdiel v týchto dvoch sumách nebol žalobkyňou žalovaným objasnený, teda podľa vyjadrenia žalobkyne výška uznaného dlhu nebola objektívne určiteľná. K podpísaniu notárskej zápisnice bola žalobkyňa donútená nátlakom s obavou o svoj život, nakoľko na notársky úrad bola, proti jej vôli, odvedená dvomi neznámymi osobami.

Žalobkyňa po doručení návrhu vo veci samej doručila súdu aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorému súd uznesením č.k. 10C 98/2012 - 59 zo dňa 09.07.2012 právoplatným dňa 16.07.2012 vyhovel. Žalovaný voči predmetnému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia podal opravný prostriedok, ktorým sa vyjadril nielen k obsahu napadnutého uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, ale aj k meritu veci. Odporca návrh navrhovateľky neuznal, uvádzal, že skutočnosti tvrdené navrhovateľkou v návrhu nie sú pravdivé.

Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu na pojednávaní konanom dňa 25.06.2014 zobrala návrh voči pôvodne žalovanej v druhom rade JV.. Z. Č. - notárke späť. Súd uznesením č.k. 10C 98/2012 - 109 zo dňa 09.07.2014 konanie voči žalovanej v druhom rade JUDr. Magdaléne Čížovej zastavil a žalovanej v druhom rade náhradu trov konania nepriznal.

Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 25.06.2014 zotrvala na svojich tvrdeniach uvádzaných v návrhu a žiadala, aby súd jej návrhu vyhovel.

Na pojednávaní konanom dňa 25.06.2014 bol vypočutý aj štatutárny zástupca žalovaného, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaný podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, ktoré bolo odložené. Štatutárny zástupca žalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že stále obchoduje s firmou BO Commerce, ktorá spoločnosť tvrdila, že tovar neobdržala. O vzniku škody sa žalovaný dozvedel zo zápisu po ukončení inventúry, z výsledkov ktorej bol zistený rozsah škody vo výške 200.000,- Eur.

Z výsluchu svedka S. C. na pojednávaní konanom dňa 19.01.2015 mal súd preukázané, že v rozhodnom období pracoval u žalovaného na pozícii manager logistiky, žalobkyňa bola u žalovaného zamestnaná ako fakturantka a svedok mal vedomosť, že pri náhodnej kontrole bolo zistené manko v sklade avšak bližšie okolnosti, k výške škody a k vzniku škody, svedok nepoznal. Svedok vo svojej výpovedi uviedol, že v rozhodnom období boli u žalovaného zamestnané 2-3 fakturantky, z ktorých každá mala svojich zákazníkov, ale vedeli sa zastúpiť v prípade choroby. U žalovaného bol jeden sklad a všetky fakturantky fakturovali na základe objednávok z tohto jediného skladu. Svedok sa vyjadril k možnému spôsobu vzniku manka v sklade tak, že jedným zo spôsobov, akým manko mohlo vzniknúť bolo, že tovar bol daný zo skladu a nebol vyfakturovaný. Svedok sa vo svojej výpovedi vyjadril ku skutočnosti, že fakturanti, ktorí boli zamestnaní u žalovaného majú hmotnú zodpovednosť, zodpovedajú za obsah faktúr, za ich správnosť a zodpovedajú aj za spárovanie dodacích listov s faktúrou. Dodací list podľa vyjadrenia svedka potvrdzuje dodanie tovaru zákazníkovi, ktorý sa následne po dodaní tovaru zákazníkovi spáruje s vystavenou faktúrou žalovaným. Svedok sa nevedel vyjadríť, či v rámci zisťovania rozsahu manka bol vyvíjaný nátlak na jednotlivých pracovníkov žalovaného, len sa vyjadril k tomu, že pracovná nálada

v rámci zisťovania vzniku manka nebola príjemná, nezúčastňoval sa však žiadneho z výsluchov. Svedok sa vyjadril k samotnej činnosti jednotlivých fakturantiek v tom smere, že fakturantka dostane objednávku za účelom objednania si tovaru, ktorú zaznamená do systému, následne vydá vychystávací protokol, ktorý odovzdá pracovníkovi v sklade. Pracovník skladu pripraví tovar, vychystávací protokol je následne vrátený na fakturačné oddelenie, kde fakturantka skontroluje, či bol tovar nachystaný, následne vypracuje sprievodný alebo dodací list, ktorý dopravca podpíše a zoberie ho, prepraví tovar zákazníkovi, zákazník tento dodací list podpíše a prepravca ho podpísaný dá späť na fakturáciu. Svedok uviedol, že nie je povinnosťou fakturantky ísť do skladu a skontrolovať, či tovar bol naozaj vyvezený. Žiaden dodací list neobsahuje cenu tovaru, každý zákazník v systéme odporcu má pridelené ceny a systém ich automaticky uvádza do faktúr. Fakturant do systému napíše len zákazníka a tovar, a systémom je následne vyrátaná cena tovaru. Svedok sa nevedel vyjadríť, o aký objem tovaru sa v čase manka jednalo. Nevedel výsledok inventúry, a ani nevedel koľkým zamestnancom bolo zistené manko rozúčtované.

Svedok Kristián Deák pracoval v spoločnosti ABAS SR management, s.r.o. a táto spoločnosť bola žalovaným oslovená v rámci riešenia manka. Spoločnosť, ktorej zamestnancom bol svedok, vyslala svedka, aby sa zúčastnil pohovoru so žalobkyňou, svedok zapisoval priebeh rozhovoru, ktorého sa okrem svedka zúčastnili dvaja zamestnanci, ktorí kladli otázky žalobkyňi. Okrem reálneho zápisu rozhovoru, tento rozhovor bol nahrávaný na diktafón. Neskôr bol urobený prepis z tohto diktafónu. Diktafón však počas prepisu zlyhal. Svedok si pamätal, že pri výsluchu žalobkyne bol aj plač, ale mal dojem, že sa s kolegami žalobkyňa bavila normálne. Žalobkyňi bolo ponúknuté, že sa celá vec vyrieši pohovorom alebo sa zavolá polícia. Žalobkyňa navrhla, aby vec bola riešená pohovorom. Svedok si nepamätal, žeby bola žalobkyňa vystavená fyzickému alebo psychickému násiliu počas jej výsluchu.

Na pojednávaní konanom dňa 29.06.2015 bol vypočutý svedok T. U., ktorý uviedol, že u žalovaného v rozhodnom období pracoval ako skladník, pracovný pomer so žalovaným ukončil dohodou. Vo svojej výpovedi uviedol, že bol neznámymi ľuďmi vypočúvaný, v tomto čase bola vypočúvaná aj žalobkyňa. Svedok bol vypočúvaný kvôli odcudzeným veciam, v dôsledku ktorých vzniklo nejaké manko. Počas výsluchu svedok mal veľmi zlý pocit, psychicky tento výsluch veľmi zle niesol. Svedok uviedol, že výsluch bol robený formou nátlaku, počas výsluchu mu bol predkladaný doklad, ktorý mal podpísať, ktorý však svedok nepodpísal a svedok po výsluchu odišiel pracovať. Pod vplyvom výsluchu mal svedok obavy prísť do práce, nevedel, čo ho vlastne čaká. Bol vypočúvaný viackrát za sebou, čo bolo nezvyklé. Svedok bol vypočutý aj na polícii vyšetrovateľom k otázke, akou formou bol výsluch v rámci zisťovania manka u odporcu realizovaný. Na pracovisko prišli neznámi ľudia ako ochrankári, pracovníci žalovaného sa mohli pohybovať len v ich sprievode. Svedok ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že tovar zo skladu vyskladňoval na základe dodacieho listu vystaveného jeho vedúcim. Svedok si nepamätal, žeby fakturanti dávali pokyn na vyskladnenie tovaru. Svedok bol povinný len tovar prichystať podľa doručenej objednávky, následne objednávku odniesol do kancelárie a ďalej sa už svedok k ďalším úkonom vyjadríť nevedel.

Z výsluchu svedkyne A. S. na pojednávaní konanom dňa 29.06.2015 vyplynulo, že nebola svedkom výsluchu žalobkyne, ktorý bol realizovaný žalovaným, ale bola svedkom jej psychického stavu. Žalobkyňa prišla s plačom do kancelárie zbalit si osobné veci, do kancelárie prišla v sprievode jedného, resp. dvoch, svedkyne neznámych mužov, z ktorých svedkyňa dobrý pocit nemala. Jej neznámi muži sa pohybovali vo firme viacej dní. Kontrolovali zamestnancom ráno kabelky, neboli zamestnávateľom zamestnanci upozorení, resp. nebolo zamestnancom vysvetlené, prečo sú títo neznámi muži v areáli žalovaného. Celková situácia u odporcu bola nepríjemná. Svedkyňa bola požiadaná štatutárnym zástupcom žalovaného a priamou nadriadenou, aby pobalila osobné veci žalobkyne a následne svedkyňa urobila inventúru pokladne žalobkyne. Svedkyňa túto inventúru vykonávala tak, že pri nej bola nadriadená pani S. a pokladňa "sedela". Svedkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že ako fakturantky nemali možnosť zo svojej pracovnej pozície zasiahnuť do činnosti skladu v tom smere, ktorý tovar bude vyskladnený a ktorý nie. Fakturantky ani prístup do skladu nemali. Fakturantkám boli predkladané objednávky - buď osobne alebo telefonicky, následne pracovníkom skladu im bol odovzdaný dodací list alebo potvrdenie o vyskladnení tovaru a na základe potvrdení zo skladu, ktorý tovar bol nachystaný na vyskladnenie, fakturantky vystavili faktúru, ktorú si prišiel zobrať šofér alebo vedúci skladu. Na základe vystavenej faktúry sa naložil tovar do áut, faktúra bola spolu s tovarom doručená zákazníkovi, a keď zákazník tovar prebral, tak bola fakturantkám vrátená jedna časť faktúry. Svedkyňa následne so žalovaným ukončila pracovný pomer.

Z výsluchu F. E., manžela žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 29.06.2015 mal súd preukázané, že žalobkyňa so svedkom v rozhodný deň, keď podpísala notársku zápisnicu telefonovala, svedok jej na základe rozhovoru odporučil, aby notársku zápisnicu podpísala. Svedok uviedol, že žalobkyňa počas telefonického rozhovoru s ním plakala a bola veľmi vystrašená. Svedok však vo svojej výpovedi uviedol, že je presvedčený, že žalobkyňa manko žalovanému svojim konaním nespôsobilá. Svedok uviedol, že o

žalobkyňa mal strach, nakoľko už niekoľko dní pred výsluchom žalobkyne a pred podpísaním notárskej zápisnice mu povedal, že u žalovaného prebieha vyšetrovanie za účasti súkromnej strážnej služby a nie za účasti príslušníkov PZ SR.

Podľa ustanovenia § 80 písmeno c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd sa zaoberal v prvom rade procesnou prípustnosťou určovacej žaloby v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. a zisťoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení neplatnosti právneho úkonu v odôvodnení rozsudku špecifikovaného. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je základnou podmienkou prípustnosti meritórneho prejednaní určovacej žaloby a dôkazné bremeno v tomto zaťažuje žalobcu. Určovacou žalobou sa možno domáhať vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý právny vzťah alebo právo tu je /pozitívne určenie/ alebo tu nie je /negatívne určenie/, pokiaľ má žalobca na takomto určení naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že je ho právne postavenie je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté a výrok súdu o určení toto ohrozenie, neistotu alebo neurčitost' v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladal splnenie nejakej povinnosti. Naliehavý právny záujem na určení je potom daný iba vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho postavenia, a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť. Ohrozenie i neistota právneho postavenia žalobcu znamená, že buď musí ísť u neho o právny vzťah/ právo/ už existujúce alebo o takú jeho procesnú prípadne hmotnoprávnu situáciu, v ktorej by objektívne v už existujúcom právnom vzťahu mohol byť ohrozený, prípadne pre neisté svoje postavenie by mohol byť vystavený konkrétnej ujme. Určovací návrh je teda prostriedkom, ktorý umožňuje poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené, a preto jeho cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany.

Naliehavý právny záujem na určení však môže byť daný i v prípade, keby bolo možné žalovať na plnenie, ak sa určovacou žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkov a predíde sa tak do budúcnosti prípadným ďalším sporom o plnenie, alebo ak žalobou na určení možno riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva.

Žalobkyňa v konaní preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu vo výroku špecifikovaného, nakoľko využila právny prostriedok na odstránenie jej právnej neistoty medzi ňou a žalovaným. Naliehavý právny záujem je daný aj tým, že bez určenie neplatnosti právneho úkonu je ohrozené právo žalobkyne a žalobkyňa nemá inú zákonnú možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a iným zákonným spôsobom nemôže odstrániť protiprávny a neistý stav, ktorý vznikol v dôsledku jednostranného uznania záväzku žalobkyňou za okolností vylučujúcich platnosť toto právneho úkonu . Podľa ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka / ďalej OZ / právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa ustanovenia § 35 ods.1OZ prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

Podľa ustanovenia § 37 ods.1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Súd vzhľadom na zistený skutkový stav rozhodol o návrhu ,ktorým sa žalobkyňa domáhala určenie neplatnosti právneho úkonu.

Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániknutých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú / § 34 OZ /. Pojmovými znakmi právneho úkonu sú prejav vôle, prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, právny úkon je aj prejavom vôle, ktorý právny poriadok uznáva právny a s takýmto právnym úkonom spája tie následky, ktoré konajúci chcel. Predpokladom toho, aby určitú skutočnosť bolo možné považovať za právny úkon je potrebné splnenie všetkých štyroch znakov právneho úkonu. Vôľa ako jav psychického vnútra fyzickej osoby spočívajúci v jej aktívnej činnosti má právny význam ako právny úkon len vtedy, ak je vôľa prejavovaná spôsobom uznaným právom a sleduje spôsobenie právnych následkov. Vôľa má právny význam iba vtedy, ak je vážna a slobodná. Vôľa nie je vážna, ak konajúci nesledoval právne dôsledky, ktoré by z jeho prejavu inak nastali. Sloboda vôle je vylúčená, ak konajúci robí úkon pod tlakom fyzického alebo psychického nátlaku a to do takej miery, že sa presadzuje vôľa toho, kto donucuje na prejav alebo vtedy, ak ide o psychické donútenie bezprávnou vyhrážkou. Taktiež nepôjde o slobodnú vôľu, ak osoba robí úkon za okolností hospodárskeho alebo sociálneho stavu,

ktorý na konajúceho vplýva takým spôsobom, že urobil úkon za nápadne nevýhodných podmienok. Vôľovú stránku konajúceho tvorí aj pohnútko, ktorá však pre dôsledky právneho úkonu v zásade nie je významná, význam môže mať iba vtedy, ak je súčasťou prejavu. Pre dôsledky právneho úkonu je však významná vnútorná výhrada konajúceho, ktorý navonok prejavil niečo iné ako v skutočnosti sledoval. Všeobecne bez ohľadu na spôsob prejavu konajúcej osoby je nevyhnutné, aby prejav vôle vyjadroval skutočnú vôľu konajúceho. Ďalším znakom právneho úkonu je to, že prejav vôle smeruje k vzniku, k zmene alebo zániku práv a povinností vyplývajúci z tohto prejavu. Aby bolo možné vôli priznať charakter právneho úkonu musí byť prejavená navonok, a to spôsobom predpokladaným zákonom. Ak konajúci svojím prejavom nesledoval vznik zmenu alebo zánik práv a povinností, nepôjde o právny úkon, prípadne pôjde o právny úkon neplatný. Ďalším znakom právneho úkonu je, že prejav vôle právny poriadok uznáva. Právny poriadok spája právne dôsledky iba s prejavom určitého obsahu. Od toho akého charakteru sú obsahové náležitosti právneho úkonu sa odvíjajú aj právne dôsledky, ktoré môžu spočívať v absolútnej neplatnosti právneho úkonu, relatívnej neplatnosti právneho úkonu a majú aj vplyv na spôsob ochrany právneho úkonu. Posledným znakom právneho úkonu je, že právny poriadok s právnym úkonom spája tie následky, ktoré konajúci chcel. Podstatou tohto predpokladu je, že prejavená vôľa v zásade smeruje k dosiahnutiu toho, čo s takýmto prejavom zákon spája, t.j. vznik zmenu alebo zánik daného vzťahu. Uznanie záväzku je jednostranným adresovaný, hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý ku svojej platnosti okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony musí spĺňať náležitosti v zmysle ust. § 34 a nasl. Obč. zák. Uznanie záväzku musí byť urobené v písomne forme a musí sa týkať jeho dôvodu. Zároveň musí spĺňať požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti. Pretože uznanie záväzku je právnym úkonom, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle uznať právo čo do dôvodu a výšky daná obsahom listiny na ktorej je zaznamenané. Z prejavu vôle musí byť zrejmé, čo týmto prejavom chcel konajúci realizovať. Pri výklade právneho úkonu vždy pôjde o to, aby výklad zodpovedal vôli konajúcej osoby, ak je táto zlučiteľná so samotným prejavom. Právo spoločnosti neexistuje preto, aby nerozumné a nespravodlivé dôsledky konania jednej zmluvnej strany legitimizovalo ale je tu preto aby prinášalo racionálne a spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi zmluvnými stranami, teda zo základnej funkcie práva vyplýva, že riešenia, ktoré sa požiadavke rozumného či spravodlivého usporiadania vzťahov priečia sú neprijateľné.

Prejav vôle treba vykladať v súlade s ust. § 35 ods. 2 OZ, a to aj vtedy, ak obsahuje zákonný termín alebo odkaz na ustanovenia zákona. Právnym významným účelom zmluvy ako aj uznania záväzku je taký účel, ktorý sledujú všetci účastníci zmluvy alebo ho sleduje iba niektorí z účastníkov, ostatní však o tomto celi vedia alebo ho z okolnosti, za ktorých zmluvnému rokovaniu dochádza musia predpokladať. Tak ako súd uviedol vyššie, právny úkon je charakterizovaný štyrmi znakmi, ktorými sú prejav vôle, prejav vôle smerujúci k vzniku zmene alebo zániku práv a povinností, prejav vôle právny poriadok uznáva, právny poriadok s právnym úkonom spája tie následky, ktoré konajúci chcel. Ustanovenie § 37 ods. 1,2 kladie požiadavky pre súladnosť znakov právneho úkonu preto, aby určitý úkon fyzickej alebo právnickej osoby bol považovaný za platný musí byť prejav vôle slobodný, vážny, musí byť určitosť prejavu vôle a zrozumiteľnosť prejavu vôle ako aj možnosť realizovať právny úkon. Vyššie uvedené požiadavky s výnimkou možnosti premetu plnenia sú požiadavkami kladenými na subjektívnu stránku konajúceho a prejavujú sa vo vôli konajúceho a v prejave vôle navonok. Nedostatky úkonu, tak ako súd uviedol vyššie spôsobujú buď absolútnu alebo relatívnu neplatnosť právneho úkonu. O vadu vôle konajúceho ide vtedy, ak vôľa nie je skutočne daná, určitá a slobodná. Ak subjektu chýba vôľa ide o právny úkon absolútne neplatný.

Uznanie záväzku, ako právny úkon okrem všeobecných náležitostí právneho úkonu musí mať písomnú formu a musí byť z neho zrejmý dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. V zmysle ustálenej judikatúry dlh by mal byť určitý a identifikovateľný tak, aby nebol zameniteľný s iným. Určitosť uznaného dlhu musí vyplývať zo samotného písomného prejavu dlžníka alebo písomným odkazom na inú listinu, z ktorej je dlh objektívne poznateľný, a to každému nielen zmluvným stranám (20 Cdo 1319/2002 NS ČR z 31.07.2003). Uznaný záväzok žalobkyňou, tak ako vyplynulo z dokazovania nebol nijakým spôsobom bližšie špecifikovaný. Žalovaný pred uznaním záväzku žalobkyňu neoboznámil so závermi inventúry, nepredložil žalobkyňi žiadne hodnoverné dôkazy, na základe ktorých by vo vzťahu k žalobkyňi bolo bezpochyby zrejmé, že v priamej príčinnej súvislosti s výkonom pracovnej činnosti vykonávanej žalobkyňou vznikla žalovanému škoda vo výške určenej žalovaným - napr. číslom faktúry, ktorou mala žalobkyňa škodu spôsobiť, odkazom na inventúru, audit. Jeho neurčitosť vyplýva aj z vykonaného dokazovania, keď podľa vyjadrenia konateľa spoločnosti bola spoločnosti spôsobená škoda zistená inventúrou vo výške cez 200.000,- EUR. Žalovaný vo svojom odvolaní zo dňa 30.07.2012 uvádza, že nedostatky v účtovaní sa pravidelne vyskytovali len u žalobkyne, žalobkyňi bola na podpis predložená

notárska zápisnica znejúca na sumu 100.952,- EUR bez akéhokoľvek odôvodnenia. Z výpovede svedkyne A. S. na pojednávaní konanom dňa 29.06.2015 mal súd preukázané, že svedkyňa na pokyn štatutárneho zástupcu žalovaného a svojej nadriadenej spravila inventúru pokladne žalobkyňi v čase preverovania vzniku manka s výsledkom, že pokladňa podľa vyjadrenia svedkyne "sedela". Z výsluchu svedkov T. U., A. S. B. H. B. T. N. K. S. C., mal súd preukázané, že fakturantky - aj žalobkyňa, spracovávali len účtovné doklady predložené pracovníkmi žalovaného a prístup do skladu nemali, z čoho vyplýva, že s tovarom, ktorý bol určený na vyskladnenie nemanipulovali. Predmetný dlh mal vzniknúť z dôvodu, že dodanie tovaru nebolo v súlade s vystavenou faktúrou. Tak ako súd uviedol vyššie, žalobkyňa ako fakturantka nemala dosah na vyskladnenie, resp. dodanie tovaru, nemala možnosť ho ovplyvniť a teda nemohla byť ani subjektom záväzkového vzťahu, ako dlžník. Za zmienku stojí aj skutočnosť, že odporca s podnikateľským subjektom C. E. - C. L., ktorý sa mal obohatiť o dodaný a nevyfakturovaný tovar, naďalej udržiava úzke obchodné vzťahy bez toho, aby si dodaný a nezaplatený tovar akýmkoľvek spôsobom vymáhal, čo je v príkrom rozpore s princípom riadneho hospodárenia v prípade vedomosti o existencii pohľadávky voči danému subjektu. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že úkon, ktorého určenia neplatnosti sa žalobkyňa domáha nebol žalobkyňou urobený slobodne. Stav psychického donútenia vylučuje platnosť právneho úkonu z dôvodu nesplnenia jeho náležitosti a to konkrétne, že úkon musí byť urobený slobodne. V zmysle súčasnej právnej praxe sa napr. vyhrážka veriteľa, že nechá dlžníka trestne stíhať považuje za bezprávnú vyhrážku. Bezprávná vyhrážka teda, tzv. psychické donútenie, je bezprávne pôsobenie na vôľu človeka, ktoré v ňom vzbudzuje dôvodný strach z ujmy, ktorou sa hrozí tak, že sa jeho vôľa prejaví v právnom úkone vytvára pod vplyvom tohto strachu. Žalobkyňa uznanie záväzku na notárskom úrade podpísala zo strachu o svoju osobu. Nekonal slobodne. Z vykonaného dokazovania tak výsluchom navrhovateľky, svedka T. U., A. S., F. E. mal súd preukázané, že žalobkyňa v dôsledku nátlakovo vedeného výsluchu žalovaným bola v veľmi rozrušená. Bez vysvetlenia bola žalobkyňa zavolaná do miestnosti, kde za prítomnosti piatich, jej neznámych osôb, sa musela vyjadrovať k rôznym listinám, ktoré jej predkladali, pričom jej neustále kládli za vinu, že je zodpovedná za auditom zistenú škodu, zvyšovali na ňu hlas, vyhrážali sa jej, že bude trestaná a uväznená, nemohla svojvoľne opustiť miestnosť. Svoje osobné veci po výsluchu si mohla prevziať len za asistencie pracovníkov súkromnej bezpečnostnej služby, a to len za účelom, že bola týmito pracovníkmi ihneď prevezená na notársky úrad, za účelom podpisu notárskej zápisnice s tým, že tieto osoby čakali vonku, až kým predmetnú zápisnicu nepodpísala. Popísaný postup nie je možné považovať za štandardný. Žalovaný, resp. žalovaným platená súkromná detektívna služba si boli veľmi dobre vedomí toho, že v prípade, ak by nevyužili nastolenú situáciu a aktuálne psychické rozpoloženie žalobkyne, by žalobkyňa neskôr uznanie dlhu nikdy nepodpísala, čo viackrát deklarovala aj počas konania. V nadväznosti na vyššie uvádzané skutočnosti súd dospel k záveru, že právny úkon nebol urobený slobodne, nakoľko k prejavu vôle bola žalobkyňa prinútená vyššie popísanými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu zo strany žalobkyne nikdy nedošlo. Prejavovaná vôľa žalobkyne v právnom úkone bola vytvorená pod vplyvom strachu. "Dôvodnosť strachu treba posudzovať s konkrétneho a subjektívneho hľadiska, t.j. podľa konkrétnej situácie, v ktorej sa ohrozený nachádzal a podľa jeho vlastností: teda nie je smerodajné nejaké objektívne hľadisko. Dôvodnosť strachu nemožno v konkrétnom prípade popierať odkazom na to, že by priemerne odolný človek za takých okolností, aké tu boli, vyhrážke nebol podľahol." (Fekete, I. :Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava : Eurokodex 2011, s 261).

Žalovaný mal za to že, notár pristupuje k spisovaniu notárskych zápisníc v súlade s princípom nestrannosti, ktorý vyplýva z predpisov upravujúcich činnosť notára, najmä Notárskeho poriadku. Princíp nestrannosti, ktorý ovláda úkony notára pri jeho činnosti, je hlavným nástrojom, ktorého pôsobenie vedie k tomu, že právne úkony majúce formu notárskej zápisnice sú vnútorne spravodlivé, a tým je obmedzená možnosť vzniku budúcich sporov z právnych vzťahov vzniknutých na ich základe. Právne úkony majúce formu notárskej zápisnice možno len veľmi obtiažne spochybníť nielen po formálnej stránke, ale aj po stránke hmotnoprávnej. A to nielen z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti, čo je predpokladané kvalifikáciou notára, ale i z dôvodov ich nevážnosti alebo neslobody, omylu či nespôsobilosti na právne úkony niektorého z účastníkov. Profesionalita notára a jeho zodpovednosť za ním spísanú notársku zápisnicu je zárukou, že právny úkon učený v tejto forme bude zodpovedať všeobecne záväzným právnym predpisom. Notár je navyše zo zákona povinný uskutočnenie požadovaného úkonu odmietnuť, ak taký úkon týmto predpisom odporuje. To všetko zaisťuje právnú istotu týmto spôsobom zakladaných právnych úkonov. Žalovaný taktiež uviedol, že v zmysle ust. § 47 ods. h Notárskeho poriadku notárska zápisnica musí obsahovať údaj o tom, že zápisnica bola po prečítaní účastníkmi schválená. Pri schvaľovaní notárskej zápisnice už notár nevystupuje ako osoba, ktorá odborne formuluje prehlásenia

účastníkov v listine disponujúc verejnou vierou. Vystupuje naopak vo svojej funkcii osvedčovacej, lebo osvedčuje skutočnosť, že notársky zápis bol účastníkmi schválený.

Súd na vyjadrenie žalovaného však prihliadnuť nemohol, nakoľko notár spisujúci notársku zápisnicu nedisponuje procesnou možnosťou v rozsahu civilného konania, počas ktorého súd vykonáva dokazovania ohľadom zistenie náležitostí skúmaného právneho úkonu, obsah ktorého je uvedený notárom spisovanej notárskej zápisnici.

Súd vyhovel žalobnému návrhu. V prejednávanej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že právny úkon, spísaný do notárskej zápisnice sp. zn. N 199/2011, Nz 38358/2011, NCRI 39362/2011, spísanej na Notárskom úrade JUDr. Magdalény Čížovej, so sídlom v Bratislave, Lehotského 6, dňa 12. októbra 2011, ktorým žalobkyňa ako dlžník - povinná osoba vyhlásila uznanie záväzku a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov je absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia §37 ods.1 OZ z dôvodu, že žalobkyňa tento úkon neprejavila slobodne.

Podľa ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd o trovách konania rozhodne v súlade s citovaným ustanovením §151 ods.3 O.s.p.do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods.2 O.s.p./